

ERRATA.

6 MA 50

Pag. Lin.

5	18	Vipereo.
5	35	distrahit.
8	4	locus.
9	19	Huic.
15	32	dele in.
16	9	Quoque.
17	8	canina.
19	24	halitus.
20	29	luctatus.
21	4	spoliis.
22	21	potens.
26	23	capillum.
27	3	baubatos.
30	10	incursu.
35	10	membra.
40	30	reficit.
58	10	exhilarata.
60	15	prævertere.
61	16	ministerio.
71	9	muta.
79	22	trahat.
85	28	Securam.
95	33	numen.
103	21	Verius.

ERRATA.

6 MA 50

Pag. Lin.

5	18	Vipereo.
5	35	distrahit.
8	4	locus.
9	19	Huic.
15	32	dele in.
16	9	Quoque.
17	8	canina.
19	24	halitus.
20	29	luctatus.
21	4	spoliis.
22	21	potens.
26	23	capillum.
27	3	baubatos.
30	10	incursu.
35	10	membra.
40	30	reficit.
58	10	exhilarata.
60	15	prævertere.
61	16	ministerio.
71	9	muta.
79	22	trahat.
85	28	Securam.
95	33	numen.
103	21	Verius.

K. Johnson

EPIGRAMMATA ARTURI IONSTONI

SCOTIA,

11408. a

2

Medici Regii.

ABREDONIA,
EXCUDEBAT EDVAR DUS RABANUS.

Cum Privilegio. 1632.

Ad Illustrēm
LADERDELIAE
COMITEM.

Non mibi sunt, rubro qua mittit ab aquore Tethys,
Vel niger in viridis qua legit Indus aqua.
Hactibi, qua Phœbi sacris è fontibus hanc,
Dona, LADERDELIA, quantulacunque fero.
Accipe Pierias, et si vacas, inspice geras;
Hora sat est, oculo si properante legis.
Alitis armigeri proles generosa putatur,
Si qua potest Phœbi nobile ferre jubar.
Tu quoque Phœbæos, quo par est lumine, fatus
Adspiciens, generis da documenta tui.
Heroe sic te prognatum sanguine, magno
Nec Metellano degenerasse probes.

ART. IONSTONUS.

EPIGRAM.

EPIGRAMMATA.

*De Aulais Acu-pictis, D. Isabellæ
Setonæ, Comitissæ Laderdelia.*

MUNERE non uno, nec ab unâ gente, Minervæ
Texta LADERDELIA nobilitata vides.
Aurum ripa Tagi, donarunt mollia Seres
Stamina, quæ tinxit purpura missa Tyro est.
Confer opus: Quæ ripa Tagi, quæ munera Seres,
Quæ Tyrus hic jactat, Scotica vincit acus.

Flores ejusdem Acu-picti.

VERE novo primos Dea cum Setonia flores,
Et pictam niveo sub pede vidi humum.
Sumpsit acum, Floræque legens vestigia, bysso
Naturæ simulat luxuriantis opus.
Iridis hic varios, & mille papaveris ignes
Adspicis, & rutili fila tenella croci.
Hic ferrugineas, ostroque, auroque comantes,
Et violas cultu versicolore vides.
Candida luteolis miscentur lilia calthis,
Et tulipæ soli, sideribusque pares.
Hic rosa par coco, par est & dentibus Indis,
Hec collo dominæ concolor, illa labris.
Æmulus hic cœlo cyanus nitet inter ocellos,
Et sceptrum & Tyrio tincta corona cado.
Et tessellatos variatâ luce frutillos,
Et Veneri sacras flos imitatus aves.
Quique Therapno fertur de sanguine cretus,
Quemque tuis tinxit, pulcher Adoni, crux.
Hic hiat &flammam gelidis qui traxit ab undis,
Iamque sui, pejus quam prius, urit amor.

4 EPIGRAMMATA.

Pone simul, quos pinxit acus Setonia, flores,
Et quos vere novo dēdala fudit humus.
Mentem quisquis habet, vel veros juret utrosque,
Vel pictos unā juret utrosque manu.

Fructus.

Adspicis hic auro pictos & murice fructus,
Textaque Setonæ nobilitata manu.
Hic pellucidulæ turgent in vitibus uvæ,
Nativo jures intumuisse mero.
Palladis hic pictas operoso stamine baccas,
Tinctaque Getulo murice poma vides.
Et defēcato quibus est color amulus auro,
Et quæ virginei signa cruoris habent.
Et cerasis pyra mixta nitent; sunt illa labellis
Artificis, sunt hęc amula poma comis.
Cernis & Heliadum lachrymas imitantia pruna,
Quicquid & Aleinoi sylva vel hortus habet.
Zeuxis aves pictis delusit callidus uvis,
Pictoris pictor lusus & arte fuit.
Hic sua, si videant, Pomonam poma, Lyçum
Vinea, Cecropiam fallet oliva Deam.

Ferae.

Hic auro, Tyrioque nitent bombyce ferarum
Agmina, Grampigenæ cuspide picta Dex.
Hic leporem sectatur hians, & prensitat umber;
Hic jacet haud uno vulnere fossus aper.
Arboris hic nixus trunko vim cornibus arcet
Cervus, & arreptos tollit in astra canes.
Hic capreas, damasque quatit fuga, ponè molossos
Cernis anhelantes per loca senta sequi.
Terga feris, canibus fædatos sanguine rictus
Adspicis, & duris crura notata rubis.
Nec leo, nec turpes desunt venantibus ursæ,
Villosusque bison, & maculosa tygris.

ART. I O N S T.

5

Stant circum juvenes; vibrat hic venabula, librat

Hic jaculum, teretes expedit ille plagas.

Cuncta nitent auro; facies argentea sylvis

Obtigit, argento sub pēde lucet humus.

Hic, nemorum regina, feras agitare, relictis

Montibus, hic artes disce, Minerva, tuas.

Aves.

DOna Lidintoniæ semper victura Minervæ

Hic picturatæ conspiciuntur aves.

Alitum stipata choro regina volucrum

Nascitur hic Phœnix, quo perit, orta rogo.

Sublevat hic leporem pedibus Iovis ales; ab alto

Poscere mortales p̄dā videtur opem.

Sole relucentem volucris Iunonia caudam

Circinat, & plumā multicolore nitet.

Mille Dionæ volucres dant oscula rostris,

Colla tument, plumis nec color unus inest.

Vincit olor candore nives, sed eburnea colla

Artificis quod fint candidiora dolet.

Concolor arboribus virides hic explicat alas

Psittacus, & solā garrulitate caret.

Stant pugiles hic lucis aves: in vertice crista,

Ignis inest oculis, cruribus arma rigent.

Hic & populeā sua luget fata sub umbrā

Daulias, & gestum muta loquentis habet.

Hic fera Pygmæum pedibus grus abripit uncis,

Clade pharetrati pumilionis ovans.

Halcyonen jures hic vestigare maritum,

Vox illi, sortem quā fleet, una deest.

His Capitolinæ custos intexitur arcis,

Et de Phasiacā vecta volucris aquā.

Quæque suo teneros restaurat sanguine natos,

Quæque subit dorso dulce parentis onus.

Eripe compedibus, quibus hærent, exue filis

Crura, volaturas nemo negabit aves.

Pisces.

SQuammigeros hic Nympha greges, gentemq; ma-
 Exhibit, ingenii nobilioris opus. (rinam

Naturam pictura refert: maris egerit imbres
 Cetus hians, ceto perforat orca latus.

Se rotat, & vitreis delphin lascivit in undis,
 Cum catulis conjunx cærula ponè subit.

Deformes refluo stertunt in gurgite phocæ,
 Terga rident setis, ubera lacte tument.

Sæpia fulsat aquas, se subductura periclo,
 Oraque de toto mugile sola latent.

Cornibus adversis pugnant sub gurgite cancri
 Octipedes; congrum fronte locusta ferit.

Ipse sibi remex, vector, scapha, more Liburnæ,
 Nautilus in summâ velificatur aquâ.

Flens crocodile fugis; distentam sanguine venam
 Niliacus junci cuspide tundit equus.

Hamatas scolopendra dapes, & viscera ructu
 Egerit; æra vides reddere sola lupum.

Pinna dolum meditans, dum fugit ab æthere concha
 Seminium baccæ nobilioris, hiat.

Nec color unus inest: Hyacinthi purpura flammis,
 Et muræna tuo sanguine tincta nites.

Candor inest soleis, imitatur sulphura mersus
 Scomber aquis, fulges dactyle, tinca vires.

Aureus auratæ color est; argentea salmo,
 Vicini pecoris, polype, terga geris.

Pectine cæsariem Siren deducit eburno,
 Pube tenuis virgo, cætera piscis habet.

Cana tridentigerò nitet hic cum conjugè Tethys,
 Et fluit ad niveos cærula palla pedes.

Cœruleus juxta tubicen ciet æqua conchâ
 Naiadum cinctus Nereidumque choro.

His, quem prisca juvant, prisca vivaria Romæ
 Confer, & Hirpini, Cæsareosque lacus.

Lucrino contenta fuit gens Martia; totam
Hic Amphitriten, Oceanumque vides.

Planetæ.

ADispicias ut coeli dominos, tellure relicta,
Exprimat audaci dædala Nympha manu.
Saturnus stat falce minax, fert fulmina natus,
Mars clypeum, spargit Phœbus ab ore faces.
Diva Paphi speculo, virgâ Cyllenia proles,
Cornibus auratis frons tibi, Luna, nitet.
Quanta domus, tot culta Deis, tot lucida flammis?
Quæ dedit hæc mundo maxima, quanta Dea est?

Lucretia Acu-picta.

Hic castum fodit ipsa sibi Lucretia pectus,
Quod non commisit per scelus ultra nefas.
Intulit hanc fastis & notam reddidit orbi
Dextra metuexpers, & sine labo thoros.
Sed quantum manus orba metu, sine crimine lectus,
Setonæ tantum nobilitavit acus.

Poma Acu-picta.

Picta Laderdeliz dum spectat poma Minervæ,
Sic Paridem fertur corripuisse Venus.
Perfide, cur nobis cum pomis verba dedisti?
Cur mecum formæ præmia Pallas habet?
Iudice sed si te superavi Pallada, pomis
Cur ego Palladiis deteriora tuli?

De Aberdonia Vrbe.

Cum populo quisquis Romanam suspicis urbem
Et mundi dominam, deliciasque vocas.
Confer Aberdoniam, Thetys hanc servilibus undis
Alluit, urbs famulo nec procul illa mari est.
Vtraque fulta jugis subjecto despicit amnes;
Vtraque fulminea spirat ab arce minas.
Illa suos Fabios, invictaque fulmina belli
Scipiadas jactat, Cesareamque domum.

Mennesios urbs hęc proceres, gentemque Culeniam,
 Et Collissonios, Lausoniosque patres.
 Urbe Quirinali minor est urbs Grampica; cives
 Sunt tamen hic animis, ingenisque pares.

*Ad Trimollium Ducem, de Maria
 Turraea sponsa.*

IAm tibi connubio sociatur Nympha, Trimolli,
 Turrae soboles Auriaceque domus.
Quæ Paridi obtulerant tria Numinæ, possidet una,
 Mentem Pallas, opes Iuno, dat ora Venus.
Ipse Paris, quales olim conspexit in Idā,
 Iuret in hac unā tres simul esse Deas.
 Dissimilis tantum tribus una est, quod sit in illā
 Pallas blanda, humilis Iuno, pudica Venus.

De armilla, quam Turraea sposo dedit.

SVnt gemmæ pars una tui, pars altera crines,
 Armilla, hinc ingens surgit & inde nitor.
 Gemmas concha tulit, quā quondam mater Amorum,
 Nata recens, Cyprum per mare vecta fuit.
Candor in his niveus, nitor est, fratri æmula qualem,
 Orbe micans medio, fundere Lunā solet.
Leuior his non est, non ipsa rotundior orbis
 Machina, non Paphiæ lactea mamma Deæ.
Nympha dedit crines; Mosæ Sedanensis ad undas,
 Hos sposo laqueos texuit ales Amor.

Concolor Heliadum lachrymis coma, concolor auro
 Et, quo pinguntur rura Cilissa croco. (est,

• Non levis hanc tenui vincit lanugine byssus,
 Fila nec extremi talia Seres habent.

Nec qui se circum glomerat sua viscera bombyx,
 Nec fera dædaleum quæ pede texit opus.

Nec magè subtile ars finxit Lemnia casses,
 Nuda repentina cum Dea capta dolo est.

Quæ Rhodus in vacuā fertur servasse tabellā,
 Talia pictorum fila fuisse putem.

Hic Berenicæ missus de vertice crinis,
Vel cirrus Veneris, vel tua, Phoebe, coma est.

De loco suo natali.

AMULa Thessalicis en h̄ic Ionstonia Tempe,
Hospes, hyperboreo fusa sub axe vides.

Mille per ambages nitidis argenteus undis

Hic trepidat l̄atos Vrius inter agros.

Explicat hic seras ingens Bennachius umbras.

Nox ubi libratur lance diesque pari.

Gemmifer est amnis, radiat mons ipse lapillis,

Quæis nihil eous purius orbis habet.

Hic pandit natura sinum, nativaque surgens

Purpura foelicem sub pede ditat humum.

Aëra per liquidum volucres, in flumine pisces,

Adspicis in pratis luxuriare pecus.

Hic seges est, hic poma rubent, onerantur aristis

Arva, suas ægræ sustinet arbor opes.

Propter aquas arx est, ipsi contermina cœlo,

Autoris menti non tamen æqua sui.

Imperat hæc arvis & vestigalibus undis,

Et famulâ stadiis distat ab urbe tribus.

Hæc mihi terra parens: gens has Ionstonia lymphas,

Arvaque per centum missa tuetur avos.

Clara Maronæis evasit Mantua-cunis,

Me mea natalis nobilitabit humus.

In obitum Ducis Lenoxii.

DVM populum proceresque suos Iacobus in unum

Cogit, & Europam terror ubique tenet.

Spes populi, procerumque decus Lenoxius heros

Non expectato funere raptus obit.

Prô Superi! Non hæc mors est, sed publica clades;

Confossus patriæ per latus ille cadit.

In obitum Georgii Ogilvii, Equitis Banfi.

VIxit Olympiadas ter septem Banfius; ætas
Ter fuit illustri posteritate minor.

Virtutes numera; paucos liquisse nepotes
Comperies, paucos evoluisse dies.

De Carnutio, ejusdem filio.

HIC jacet æqualis meritis CARNUTIUS, annis
Longevo decies quinque parente minor.

Hic citè, virtutis tulit alter præmia serò,
Nec minus hic vita, quam fuit ille, satur.

De Hayorum tribus jugis sanguineis.

Hostibus, indignum, Cimbris exercitus omnis
Scotigenum verso terga leone dabat.

Signa Caledoniæ spectans incanduit Hayus,
Qui patrios juxta fortè colebat agros.

Nec mora, taurorum, properans, ingentibus ausis
Expedit incurvis colla torosa jugis.

His genitor, natique duo, tria fulmina belli,
Compescunt trepidam, nec sine cæde, fugam.

Quæs fuga compressa est, armis agrestibus hostis
Concidit, &c, qui non concidit, haustus aqua est.

Clava quid, aut Harpe meruit, quid Pelias hasta,
Quæ perhibent Graios arma tulisse duces?

Sunt hæc nota quidem, cantataque Vatibus arma,
Haya tamen veræ plus juga laudis habent.

De Sophia Hayâ, Comitis Errolii filiâ.

SI genus, & mentem, si formam respicis, HAYA

Sunt data quæ jactant Iuno, Minerva, Venus.
Iuno supercilium si ponat, tela Minerva,

Furta Venus, terris tres dabit HAYA Deas.

Epicedium Francisci Hayi, Errolii Comitis.

Occidit HAYORUM princeps Errolius, orbis
Nunc desiderium, qui fuit ante decus.

Adscriptus

Adscripsit procerum numero domus edita regum
Stemmate, sanguineis nobilitata jugis.

Manibus Heroum sociavit Martia virtus,
Partaque fulminea mille trophæa manu,
Donavit cœlo pietas spectata. Quid ultra
Vel meruere homines, vel tribuere Dei?

Ad Thomam Hopaum, Advocatum Regium.

Maxime Phœbigenum, magni laus prima Senatus,
Lima fori, titulis major, Hopæ, tribus.
Regia dum curas, famuluni quoque protege Regis,
Credita cui domini vita, salusque tui est.
Lyncea mens, lingua est tibi nectare dulcior omni,
Labe carens pectus, candidiusque nive.
In vultu Charites, spes est in nomine, dotes,
Quas alii sparsas, tu simul unus habes.
Exere virtutes, mensuram nominis implens,
Et te Ionstono qnantis es, esse proba.

*De Gulielmo Gordonio Rothimao, &
Georgio Gordonio, casis.*

Gordonii cecidere duo, discordibus armis,
Ambo senes, juvenum ductor uterque fuit.
Miscuit hos primos Mavors, mors abstulit unos,
Evasit comitum, forte favente, cohors.
Fortunam ex sociis, ex his audacter in hostem
Ducere, constanter disce juventa mori,

De Hylo Concionatore.

Qui dormire paras, nocturna silentia noli
Quærere, nec strepitum prætereuntis aquæ.
Nec volucrum, nec quos edit lyra tinnula cantus,
Quæque soporiferum grana papaver habet.
Nec molli te crede thoro, nec membra fatiga,
Nec dape, nec sumpto lumina conde mero.
Ut sopor obrepat non expugnabilis, audi,
Dum coram populo rhetoricatur, Hylum.

EPIGRAMMATA

*Tumulus Mongommeri Scotti, Episcopi
Methensis.*

HIC Mongommeri tegitur pars quantula? Tanti
Præsulis exuvias quantula velat humus?

Bis geminis proceres gens Mongommeria regnis
Præstat, & armorum mille togæque duces.

Hanc Fergusiadum tellus, hanc jaſtat Ierne,
Quodque rigat Tamesis, quodq; Garumna ſolum.

Sed quantum reliquias hæc gens Heroa, tribules
Qui jacet hic tantum vincit honore ſuos.

*Despauterius Davidis Vederburni
reformatus.*

Arte Vederburni nunc Despauterius ingens
Se melior triplò eſt, dimidioque minor.

Dimidium toto plus eſt, plus inde juventæ
Fœnoris, & citius mellis amata venit.

Annus Olympiadem, mensisque brevissimus annum,
Vna dies mensem vincit & hora diem.

Hæc nova ſi poſſet redivivus ſcripta tueri
Hippocrates, artem diceret eſſe brevem.

In obitum Comitis Pembrochii.

Avrea quid virtus, quid proſunt ſanguis, honores,
Mille clientelæ, gratia regis, opes.

Angligenas inter fortunatissime nuper,
Pembrochi, & procerum gloria prima cadis.

Poſt domini, regisque tui nigra funera, nullus
Atrior hoc coeli fluxit ab axe dies.

De Gulielmo Forbesio D. Theologo.

Omnia mel vincit dulcedine, fydera lucem
Præ reliquis, robur miſſile fulmen habet.

Eloquium ſi quis Forbesi comparet iſtis,
Mel fatuum, nigra ſunt fydera, fulmen hebes.

De

*De Diatriba Roberti Baronii D.Theologi,
adversus Trumbullium.*

Baronii laus ante fuit mens enthea, pectus
Labe vacans, puris æmula lingua favis.
Nunc lauda calamum, sacræ certamina circi
Dum ciet, & limæ nobilioris opus.
Aureus huic nitor est, vis fulminis instar, acumen
Diva quod invideat vertice nata Iovis.
Nil nitor hic fuci, nil dia potentia fastus,
Viperei nil hic fellis acumen habet.

De eadem.

En sacra Baronius movet & Trumbullius arma.
Penè sub Icarii natus uterque rotis.
Ambo sacerdotes, divinæ Palladis ambo
Artibus, & calamis dexteritate pares.
Hoc discrimen habes; magno molimine causam
Hic agit Ausonii Præfulus, ille Dei.
*De Samuelis Nærani Lachrymis
parentalibus.*

Nec caluit tibi thure rogus, Nærane, Sabæo,
Nec bibit extinctus vina Falerna cinis.
Fulta nec aëreis stant mausolæa columnis,
Nec simulant vultus marmora cæsa tuos.
His tantum lachrymis, & quas de fonte petivit
Castilio, proles moesta parentat aquis.
Vel citò vel serò consumit cetera tempus,
Hæc abolere potest munera nulla dies.
Aut si forte illis lux expectanda suprema est,
Lux erit hæc Elegis, Naso, suprema tuis.

De Budæo Tuffani Bercheti.

Budæus Musis, lucem, Berchete, dedisti
Budæo, lucem à sydere sydus habet.

BARBARA M M A T A
Barbara quod non est, hec illi Gracia debet,
Debet quod non est barbarus ille tibi.

*De Gulielmo Forbesio, & Roberto Baronio,
Theologis Abredonensibus.*

Nil quod FORBESIO, Christi dum pascit ovile,
Nil quod BARONIO comparet orbis habet.
Eloquio sunt ambo pares; discrimin in uno est;
Quo lubet, hic mentes pellicit, ille rapit.

De Patricio Duneo, Medico.

Non bene Duneo ductum à fuscedine nomen,
Quæ tulit in lucem, Scotica terra dedit.
Candori collata viri sunt lilia fusca,
Lac atrum, Scythia nix nigra, fui vus olot.

*De Iacobo Bardio, & Gualtero
Hayo, Causidicis.*

Bardius & vitâ multò mihi charior Hayus,
Me patrocinio sustinuere suo.
Ambo triumpharunt; meritum sed Bardius aurum
Respuit, oblatas risit & Hayus opes.
Gens Themidi devota, manus cui semper aperta est.
Si lapis, exemplum nobile disce sequi.
Accipe res vulgi, medicus quod porrigit aurum,
Dona velut Danaum perniciosa fuge.
Hoc aloes celat medici solertia virus,
Hoc incrustari trux colocynthis amat.

De Labyrintho Meruli.

Hec tibi Dædaleos Meruli brevis area plexus
Exhibet & varios, ancipitesque dolos.
Sic iter obliquat Phrygiis Meander in oris,
Et Gariochæos Vrius inter agros.
Sic dum rostra canum deludit hiantia, vulpem
Mille per ambages ire, redire vides.
Nec tot molitur Iovis ales in aëre gyros,
Nec tot vere novo carpit hirundo vias.

Hydra voluminibus non tot sinuatur, arachnes

Et minus est fallax implicitusque labor.

Ingenium confer domini; plus artis in illo est,

Plus hoc errorum quam Labyrinthus habet.

In obitum Iohanna Metellana Laderdelia

Comitis filiae.

Quanta Metellana substraxit olympias orbi,

Spem procerum, patrii deliciasque soli.

Ante Deæ quam Iuno sacros accenderet ignes;

Mors fera Lethæ gurgite mersit aquæ.

Scilicet urticis fas est sperare senectam,

Lappa nec hybernas deperit ante nives.

Sed violas, tenerasque rosas, & candida prati

Lilia vere vides surgere, vere moti.

Aliud.

Cvi tria debuerat largiri secula, puellam

Parca Metellana post tria lustra rapit.

Virtutes numerat Lachesis, non supputat annos;

Fructus erat præcox, carptus & ante diem.

Tumulus Ioannis Colissonii Praefecti

Abredonensis.

Sancte Colissonio statuam decerne Senatus,

Hic ubi Praefectos conditur inter avos.

Dextra gerat gladium, geminas manus altera lances.

Hic statuæ titulus, quem legat orbis, erit.

Vir seculo, Saturne, tuo, Lacedæmonie cœvis,

Romulæ Consul dignus hic urbe fuit.

Ad Eglam.

Nilla Venus nobis cor urit, si tamen urit

Cor Venus, illa oculos incolit Eglam tuos.

Hic Cnidus est, & regna Paphi; geminusque Cupido

Hinc mihi mille vibrat spicula, mille faces.

Securus Coæ riderem virginis hastam,

Et quibus armatur Gorgonis ora trucis.

Hasta potest clypeo depelli; flecte retrorsum

Lumina, sacrificæ Gorgonis anguis hebet.

Hei mihi, nec clypeis oculorum eluditur iæsus,

Nec fas Eglæ oculos cernere nolle tuos.

De eadem.

VNICA lux Eglam nostris amplexibus arcet,
Et vicina fugit nectaris unda fitim.

Labere, Phœbe, polo, teritur tibi proximus Arcto

Ægoceros; luces jam decet esse breves.

Illa redi, nox illa redi, quæ fertur in ulnas

Alcmenæ posito Iuppiter îsse Deo.

Tunc ego nulla meis damnabo tempora votis,

Astrorum lantas nec querar ire rotas.

In obitum Annae Quinjæ & puerperæ.

HIC, sexus regina sui, Quinjæ sepulta est,
Qua regitur, Veneres mille teguntur humo.

Hæc Veneres, mors hæc Charites simul abstulit omnes,

Et reliquum terris quod pietatis erat.

Horruit ipsa nefas Lachesis, sed nescia flecti

Lex agit, & retro volvere fila vetat.

Hoc tantum extorsit pietas, Quinjæ renasci

Vt possit moriens funere facta parens.

Sic volucrum regina, animam dum expirat in ignes,

Se reparat Phœnix, unica semper avis.

Plus tamen hoc meruit pietas & candida virtus;

Phœnicis senio debuit ante frui.

De Roberto Junio, hydrope extincto.

VERE cadit, nondum deflorescentibus annis

Iunius: immitti funere mersit hydrops.

Castalidum fontes propè qui siccaverat omnes,

Quid mirum nimiis si jugulatur aquis?

De Betonio Medico.

BETONIO nuper conspecto, portitor Orci

Substitit, & medio mersit in amne ratem.

Fleusque,

Flensque lucri nobis, inquit, spes omnis adempta est,
Per Stygias posthac nemo vehetur aquas.
Quin vercor, si vita hominum revocabilis arte est,
Ne redeant Ditis regia quotquot habet.

De Abrenethæa.

Nata Abrenethæo Charis est, vel mater Amorum,
Vel cui jure Charis cedat, & ipsa Venus.
Si tu oculos, si labra Deæ, si pingere colla
Rite cupis, pingas astra, coralla, nives.

De eadem.

Ora Abrenethææ si conspexisset Apelles,
Pinxit melius Cypridis ora suæ.

De eadem, cum scabie laboraret.

Frons ebori nuper certabat, labra corallis,
Pingebantque genas hlia mixta rosis.

Nunc Abrenethææ tetro fluit ulcere vultus,
Et tenera infantis pascitur ora lues.

Hanc Venus afflavit pestem, virusque nefandum,
Quo sua crudelis tela venenat Amor.

Non poterat Dea ferre parem, formosior olim
Quæ Iovis & natæ & conjugæ visa fuit.

Indignum cœlo facinus; non barbara Thracum
Pectora, non Cyclops plus feritatis habet.

Parcere si mulier, si mater, si Dea nescis,

A Latiâ pueris parcere disce lupa.

De eadem.

Formam Abrenethææ Venus eruptura, Veneno
Infecit frontem, pectora, labra, genas.

Intacti mansere oculi, suus est vigor illis,
Et sine labe acies, & sine face nitor.

Quæ patitur mortale genus contagia cœlum
Respuit, & constans sydera lumen habent.

De eadem.

CVR oculis Isabella tuis Cytherea pepercit,
Cum secuit teneras ungue rigente genas?
Quos prius amisit quam carperet ætheris auras,
Hos oculos pueri credidit esse sui.
Aut oculos pueri esse sui Dea credidit, illi
Aut oculos servat, Nympha Isabella, tuos.

De Horto Carpesii.

Pruna leges alibi flavas imitantia ceras,
Et quæ Thisbæo mora cruore rubent.
Quæque solent mensis servari poma secundis,
Et pyra cum cerasis, castaneasque nuces.
Hic tuus hortus habet, Carpesi, seculi porrum,
Et virides malvas, protomosque rudes.
Et cum lactucâ fabrorum prandia betas,
Quodque ciet Venerem vile ministrat olus.
Narcissos hic flere duos, tres iridis arcus,
Quatuor hic cernis lilia, quinque rosas.
Cætera sunt tribuli, paliurus, lappa, cicuta,
Aut urtica nocens, aut inimica filix.
Hunc tibi quæ servent, nec rubri tela Priapi,
Nec semper vigilis quære draconis opem.
Hortus hic ipse suâ se paupertate tuetur,
Hac à se fures pellit & arcet aves.

De eodem.

Hortule, quem propriis Carpesius æquat ocellis;
Nil te pauperius, nil minus orbis habet.
Te teget totum, tanta est angustia, cassis
Quem vaga pendentem de trabe musca timeret.
Teque pulex uno posset transmittere saltu,
Et quæ de mediis rana coaxat aquis.
Tu potes, Automedon ciliis quam flectat habenas,
Totus ab impasto pumilione fodì.
In foelix olitor gremio vix mandet avaro
Semina, Pygmæi quæ capis una manus.

Quod

Quod reddis domino vix det jentacula muri,
Vix levet hinc tenuem sicca cicada famem.
Quicquid inest oleris, vix Iri hoc impleat ollam,
Castanea quamvis sit minor illa nuce.
Te tamen Alcinoi præfert Carpefius horto,
Deliciasque suas, lauitiasque vocat.
Talia quartanæ legimus præconia febris,
Parve pulex, memini, laus tua talis erat.

De eodem.

NON mihi te, cultor Carpefi pauperis horti,
Rodere fas; idem me quoque morbus habet.
Hactenus à teneris qui nos exercuit annis,
Aonidum scriulis ludificavit ager.
Vrticas, tribulosque tuus tibi protulit hortus,
Noster ager domino nil nisi verba dedit.
Hunc ego cum Musis, Phœboque facessere jussi;
Tu quoque dic horto, si sapis, horte vale.

De horto suo.

ÆMula Phœacum sylvis pomaria nobis
In medio surgunt ambitiosa foro.
Hic tristis dum savit hyems, quæ Punica tellus,
Quæque ferax mittit Media, poma lego.
Nil opus hic rastris, durisve ligonibus, hortus
Hic domino nullo poma labore parit.
Aureus est hortus nobis, hanc protulit ætas
Aurea, quâ fructus sponte ferebat humus.
Hunc tibi vel ferro, vel stercore nata dederunt
Sæcula, quem ferro, stercoribusque colis.

De agro Episcopi Eudoxi.

Hic ubi propter aquas sevisti, Præsul, avenam,
Nascitur in sacrâ sola sinapis humo.
Non tibi carminibus Circe mutavit Aristas,
Nec vetulo corpus quæ juvenile dedit.
Ipsa salus, Superamque pater, cui paret Olympus,
Quodque subest, senio consulvere suo.

EPIGRAMMATA

Frigida, quæ misericordia solūm dant pabula bobus
Lēdere frigidulum posset avena senem.
Igne suo, quod membra foyet sopita, sinapi
Vel sene Pythagorā sumere teste potes.

De eodem.

QUAM tulit Ægypti tellus fecunda sinapin,
Plinius hanc laudat, Pergameusque senex.
Hanc ego prætulerim gelidā quam penè sub arcto
Præsulis in campo luxuriaſe vides.
Cominus irritat sensum Nilotica tellus
Quam parit, & lachrymas trita repente movet.
Eminus hanc spectans nascentem Præsul in agro,
Flevit, & effusis ora rigavit aquis.

De eodem.

PRÆSULIS hic ager est, calido pars una sinapi
Luxuriat, pingues pars alit una boves.
Cæde boves præsul: sunt hic opsonia præsto,
Et condimentum sponte ministrat humus.

Ad Iamisonum Pictorem, de Anna Cambella Heroina.

ILLUSTRES, ars quotquot habet tua, prome colores,
Pingere Cambellam si, Iamisone, paras.
Frons ebori, pectusque nivi, sint colla ligustris
Æmula, Pæstanis tinge labella rosis.
Ille genis color eniteat, quo mixta corallis
Marmora, vel quali candida poima rubent,
Cæsaries auro rutilat: debetur ocellis
Qualis inest gemmis, sideribusque nitor.
Forma supercilii sit, qualem Cypridis arcus,
Vel Trivias, leviter cùm sinuatur, habet.
Sed pictor suspende manum, subtilius omni
Stamine, quod tentas hic simulare, vides.
Cedit Apollineo vulsus de vertice crinis,
Cedit Apellea linea ducta manu.

Pinge supercilium sine fastu, pinge pudicos

Huic oculos, totam da sine labe Deam.

Ut careat nævo, formæ nil deme vel adde,

Fac similem tantum, quā potes arte, sui.

De Gulielmo Forbesio Tolchono.

AVxisset cūm prole domum Tolchonus & arvis,

Confectus senio sponte reliquit humum.

Condidit hunc tumulum quo conditur ipse, supremum

Expectans animo nil metuente diem.

Hunc propè pauperibus devotos aspicis agros,

Tectaque mortali non violanda manu.

Nec procul his domini surgunt palatia, Regis

Non semel hospitio nobilitata sui.

Hæc terris monimenta dedit Tolchonus, & inter

Has operum moles crescere vidit opes.

Quantulus, exuvias si spectas corporis, alti

Si pensas animi munera, quantus homo est?

Ad Iacobum Ionstonum, Baronem

de Ionston.

MAjores, Ionstone, tuos, dum Martia vivent

Nomina, Fergusidum gens super astra feret.

Credita sunt illis gemini confinia regni,

Hoc meruit virtus & sine labe fides.

Quantus hic est? socium quem legit Vallius unum,

Inter mille duces, fulmineasque manus.

Quantus erat, qualisque pater? qui fortibus armis

Mille foris peperit, mille trophæa domi.

Anglia Grampigenas extructis molibus hostes

Arcuit, & muro junxit utrumque fretum.

Hostibus opposuit Ionstonos Scotia, vallum

Inictum, quo nil firmius orbis habet.

De Gulielmo Drummundo.

QVæsivit Latio Buchananus carmine laudem,

Et patrios durâ respuit aure modos.

EPGRAMMATA.

Cum posset Latii Buchananum vincere musis
 Drummundus, patrio maluit ore loqui.
 Major uter? Primas huic defert Scotia, vates
 Vix inter Latios ille secundus erat.

*Ad Causidicos, ne prodant causam
 Regiam.*

Qui foras, qui Themidem colis, os ne subline Regi,
 Fulmineas longè porrigit ille manus.
 Vellere soprobarbam desiste leoni,
 Hic unguis, barbam qui tueantur, habet.

*In obitum Gulielmi Forbesii
 Cragivarrii.*

Nobilis hic tumulum Forbesi conspicis; audi
 Qui fuerint mores, ingeniumque viri.
 Quod labor est aliis, vita dum carperet auras,
 Divitias illi querere ludus erat.
 Cumque juberetur terris excedere, ridens
 Terra vale, coelo nunc potiemur, ait.
 Quas possedit opes & terræ jugera nemo
 Miretur, dominum plus fuit esse sui.

Ad Senatum, de Iacobo Grantio.

Prabuit obsequium Patribus Ionstonus, & æger
 Grantius illius vivere coepit ope.
 Causidico fas est gratis servire clienti,
 Nec magis empta reum, quam data verba, juvant.
 Empta juvat medicina, nocet si solvere nolis,
 Thessala nec pejus toxica virus habent.
 Aut date, quæ meruit Ionstonus, præmia Patres,
 Aut Styga tranabit Grantius ante diem.

*De columbario Eudoxi
 Praefulsi.*

Quæ aluit templo turris vicina, columbae
 Praefulsi antiquos deseruere lares.

Non strigis has solitis exegit pupula nidis,

Nec mustelarum pernicioſa cohors.

Nec pelagi murmur, nec tintinnabula templi

Præximæ, nec strepitus prætereuntis aquæ.

Nec circumvolans magni Iovis armiger ales

Linquere Chaonias testa coëgit aves.

Rostra nec accipitris metuerunt: sola volucres

Cypridis austeri præfulis ora timent.

De Horto Vulturni.

Divitis hic, hospes, Vulturni conspicis hortum,

Septaque mortali non superanda pede.

Delicias Pomona suas hic explicat omnes,

Floraque purpureos pandit amoena finus.

Ardua murorum moles, & proxima coelo

Has illibatas saxa tuentur opes.

Non ita Palladium custodire Quirites,

Nobile Vestalis nec penetrale foci.

Non ita semivirum quæ sepsit machina monstrum,

Carcer Hyperænestræ non ita tutus erat.

Sed nec Erichthonium sic clausit cista Minervæ,

Nec dominam pluvii turris ahena Iovis.

Sunt alii rerum domini, Vulturne, suarum,

Tu custos horti mancipiumque tui es.—

De Horto Lepidi.

Hortus hic est Lepidi: non illum pervigil anguis

Protegit aut rubri falx metuenda Dei.

Obvius invitat dominus juvenesque, senesque,

Et quæ quisque velit carpere poma jubet.

Cui censum fortuna dedit, data dona recusa,

Hospes & oblatas tangere parce dapes.

Poma quot hortus habet, tot aduncos cōspicis hamos.

Omnis & hic viscum, quo rapit, arbor habet.

*De Poemate sacro Andrea Ramsai,
Pastoris Edinburgensis.*

CVi blandum aspiciens nascenti risit Apolle,
Doctaque Castalio proluuit ora lacu.
Aut levis incautam versu lenone juventam
In Veneris casses, insidiasque trahit.
Aut bona vesanis impendens otia bellis
Sevit, & Aonias sanguine foedat aquas.
Spretâ jacet pietas; aut si quem fortè poetam
Repperit, huic miseris stridet avena modis.
Ramsæus scopulum prudens declinat utrumque,
Dignaque dat Musis carmina, digna Deo.
Nic juga Parnassi coëunt cum rupe Sionis,
Mixtaque Iordani Castalis unda fluit.

In Porticum Desfortianam.

Hic decus arctoæ spectatur porticus oræ,
Æmula porticibus Roma vetusta tuis.
Tota nitet Phœbo, nimis & vicina Bootæ
Ni foret, hanc Phœbi suspicer esse domum.
Arte laboratum summis laquearibus aurum
Exhibet historias quot vetus orbis habet.
Quas Heroinas, hoc in quo degimus ævum
Quos tulit Heroas monilitat utrumque latus.
Ista licet merito possint molimina dici
Maxima, sunt domini mente minora sui.

Tumulus Iacobi Setoni Petmeddeni.

Quem tegit hic cespes, fastu Setonus honores,
Divitias luxu posse carere docet.
In obitum Ioannis Vrchardi Cragstonii.
Occidit Vrchardus, quo nemo beatior, ævi
Iam satur, & famulas quas sibi fecit, opum.
Posteritas, cui liquit agros & prædia, disce
Huius exemplo vivere, disce mori.

De Elizabetha Trumbullia.

HIC SCO-TANGLA JACES, INTER REGINA PUELLAS
ANGLIA QUOTQUOT HABET, SCOTIA QUOTQUOT HABET
REDDIDIT ILLUSTREM TE GENS TRUMBULLIA, REGI
QUE TULIT, A TAURO CUM PREMERETUR, OPEM.
TU DECUS ACCEPTUM REDDIS MAJORIBUS, AQUANS
INGENIO & MORUM NOBILITATE GENUS.
SIC LAPIS EOUS RADIAT CIRCUNDATUS AURO,
VT DUBITES HINC SIT MAJOR, AN INDE NITOR.

Tumulus Denneterii Belga Insulani & uxoris.

HOC DENNETERIUS, NATORUM MUNERE, BUSTO
CONDITUR, AMPLEXUS CONJUGIS OSSA SUA.
QUAM FACER HIC LOCUS EST! TUMULO SPECTANTUR IN ISTO,
NATORUM PIETAS, CONJUGIIQUE FIDES.

De Andrea Melvino.

Cede CALEDONIO VOLUCRIS STHENELEIA CYGNO,
QUE RELIQUAS NIVEO CORPORE VINCIS AVES.
TU FUGIS,ILLE PETIT COELI COMMERCIA; TU FLES
PERPETUO, FLETUM TEMPERATILLE JOCIS;
TU FORIS,ILLE INTUS CANDOREM POSSIDET; UNAM
TU VENEREM,VENERES MILLE SEDILLE VEHIT.

De Simia Taurelli.

MAGNUS ALEXANDER, DOMITOR TELLURIS & MUNDI,
ET PIUS AUGUSTUS FUNERA FLEVIT EQUI.
CORNICEM PHARI, CORVUM LUXERE QUIRITES,
FЛЕRE NEC ERUBUIT VIRGO ATALANTA CANEM.
NON MINUS EXCELLIT PIETAS TAURELLIA, LUCTUS
MATERIES ILLI CERCOPITHECUS ERAT.

De eadens.

INCOLA SYLVARUM QUE LIBERTATE FRUEBAR,
IMPERIO DOMINI VINCULA DURA TULI.
NON FACIES HUMANA VIRUM, NON RUGA SENILIS
PLURIMA, NON MOVIT QUOD PEREGRINA FUI.
SPEM PRATER NUNC VINCILA VIDES IN MORTE SOLUTA;

EPIGRAMMATA

De eadem.

Vixit amica viris dum vixit simia, quamvis
Fœmina, fœminco semper iniqua gregi.
Grex tamen hic functæ deflevit funera, ficcis
Quæ spectare viri sustinuere genis.
Si quis ades censor, sexum jam confer utrumque,
Hic pietatis habes, hic feritatis opus.

De Iacobo Fullertone & Thomâ Moravio.

NIL aulæ metuens vel regis Parca querelas,
Moravium terris abstulit ante diem.
Hoc Fullertonus sublato sydere, lethes
Intempestivis est jugulatus aquis.
Sæviat ad lubitum Lachesis; post funera tanta,
Aula nihil, nil rex unde queratur habet.

Ad Henricum Turreum Bulloniae Ducem,
cum filia mortem defleret.

Ergone nulla tuo lex est, Turree, dolori?
Martia siccabit lumina nulla dies?
Adspice ut adversæ Titan jam proximus Argo
Antipodas, procul hinc, & Styga lustret equis.
Ter duodena agitur jam lux sine luce, suoque
Sunt sine sole dies, sydera nocte latent.
Solvitur in lachrymas coelum, furit horridus austus,
Squallent hyems, Nereus fletibus auget aquas.
Si qua fides vero est, pridem tua vulnera sentit
Cynthius, astra, imbræ, flamina, terra, fretum.

Vnus ad vultum totus componitur orbis,
Et tecum ridet, teque dolente dolet.
Aut igitur sistenda tibi sunt flumina luctus,
Aut hic sperandum nil nisi nox & hyems.

De duobus Hamiltoniis, Marchione
& Hadintonia Comite.

Gentis Hamiltoniæ laudes quæ nesciat atas,
Phœnices orbi quæ dedit una duos?

ART. IONST.

Hic in Teutonicis jam vīctor fulminat oris,

Hic patrīz, magno sub Iove, iūra regit.

Reddite Mēoniden Musæ; redit alter Achilles,

Dat Lærtiadēn Scotica terra novum.

De anatomicā sectione, à Iulio Casserio Placentino Patavii exhibitā.

AMphitheatralē miretur vulgus arenam,

Quemq; movent elephas, bos, leo, tygris, aper.

Qui Phœbū, quem Phœbus amat, spectacula, Cēsar,

Muneribus p̄fert Casseriana tuis.

Adspicis hic parvus quot habet miracula mundus,

Inque tuo vultum cernis & ora Dei.

Hic illud, quo nil majus natura vel ausa est,

Vel potuit, solers dextra reteexit opus.

Lingua comes dextram sequitur, natura loquentem.

Auscultat, leges discit & ipsa suas.

Hæc ad Antenorei quisquis spectacula theatri

Non stupet, ille oculis, auribus ille caret.

Aut si fortè oculos natura indulxit & aures,

Abderitanæ pectora plebis habet.

De eadem.

Foelices animæ, quarum, plaudente theatro,

Sexta Placentinus corpora monstrat eques.

Vesta ille aeternūm vīcturis nomina chartis

Inseret, & laudes orbis uterque leget.

Mortalis fin vita placet, descendite cœlo,

Corpora restituent quæ secuere manus.

De nuptiis Stasquini & Hayæ.

PHoēbe pater, toto quem vix conspeximus anno,

Nunc ades, & liquidum fundis ab ore jubar.

Hic ubi nascenti primum splendescere mundo

Cœpisti, sedes hic ubi Cēsar habet.

Inter utrumque polum medius, nunc cernis utrumque,

Et tua uterque itidein lumina cernit apex.

Omnia Phœbe tibi, tu præsens omnibus, omnis
 Conspectu fruitur terra, fretumque tuo.
 Temperies jam regna tenet; non frigore tellus
 Stringitur, aut sitiens æstus hiulcat agros.
 Par lucis, noctisque mora est; sua cura, laborque,
 Et sua jucundus tempora somnus habet.
 Non facit hoc casus. Stasquino jungitur Haya;
 Omnibus hic latus debuit esse dies.

De Horto Petri Blackii, Sartoris Regii.

Hortus hic est Blacki, montes situs inter & undas,
 Orbis & extremo penè sub axe jacens.
 Hic ferrugineas violas, argentea pallim
 Hic legis auricomis lilia mixta rosis.
 Puniceos inter spirat Narcissus ocellos,
 Muricis hi flamas, provocat ille nives.
 Cæruleas aquileia virens hic explicat alas;
 Hic flos Oebalio sanguine tincte rubes.
 Sive papavereos, seu quæris Pæonis ignes,
 Hic cum Pæonix flore papaver habes.
 Hic rutilat Veneri quondam dilectus Adonis,
 Hanc amaranthe tuo murice pingis humum.
 Nec desunt tulipæ, nec mille coloribus iris
 Coelum imitans, sceptro nec diadema comes.
 Aspicis & myrtos & amantes carmina lauros,
 Inter & hybernas luxuriare rosas.
 Hic pyra flava nitent & baccis cærula ficus;
 Hic lita Thisbœo sanguine mora rubent.
 Hic roseas inter cerasos, quæ punica tellus,
 Quæque ferax mittit Media, poma vides.
 Nec nemus Alcinoi spectas, & Adonidis hortos,
 Quicquid & Hesperidum protulit almus ager.
 Stulta tibi nimium noli Natura placere,
 Hæc ars & domini dædala pinxit acus.

NOBILES SCOTI.

Cancellarius.

SVb Iove liquit humum, spreto Themis aurea cœlo
Nunc tecum in terris, Haye, tribunal habet.

Mortonius Thesaurarius.

Si virtus, vel forma daret, vel sanguis honores,
Mortonio major nullus in orbe foret.

Stratbernius Concilii Praeses.

Haec tibi sunt, Grami, dotes, mens nescia vinci,
Libera frons, pectus nobile, prompta manus.

Hadintonius, custos sigilli secreti.

Plus nulli fortuna dedit de gente Britannâ.
Fortunam nemo tam reverenter habet.

Lenoxius.

Est pater & patruus, procerum par nobile, magni
Sunt tibi, Lenoxi, quos imiteris avi.

Hamiltonius.

Celta dedit proavis titulos, tibi Teutonis ora
Mille triumphato Cesare ferta dabit.

Huntlaeus.

Vt scopulus stans mole suâ, cœlique, marisque
Despicit Huntlaei mens generosa minas.

Angusius.

Si velit Angusii viaturas dicere laudes
Duglassiis ortum Scotia dicat avis.

Argathelius.

Cum, Cambelle, domi census sine fine, decusque,
Sit tibi, cur titulos queris opesque foris?

Errolius.

Cui pater Hayorum princeps, Duglassia mater,
Erroli, virtus est tibi nata domi.

Mares-

EPIGRAMMATA

Marecallus.

Virtutem, seu pacis amas, seu munia belli,
Fortunam à proavis discere, Kethe, potes.

Rotbusus.

Sanguine maiores tibi quem peperere, mereris
Ingenii & morum nobilitate locum.

Marrius.

Inter Areskinus proceres nitet, aurea flamas
Inter ut aethereas Luna micare solet.

Moravius.

Nil plus Moravio meruit Tirynthius heros,
Ille feras' pestes, hic quoque monstra domat.

Wintonius.

Illustrem tu mille domum virtutibus ornas,
Hac proceres regno mille, Setone, dedit.

Laderdelins.

Prisca novis confer, nil martia Roma Metello,
Nil Metellano Scotia majus habet.

Lithcovins.

Cura Levistonio cessit maris; an quia poscit
Ille mares animos, consiliumque labor?

Kingornius.

Antiqui mores, domus est antiqua Leonis,
Digna domus domino, dignus & ille domo est.

Bueluchins.

Arva dedit Scoto Rex Scotus, Belga dat aurum,
Estque triumphatus ferta daturus Iber.

Vicecomes Sterlini.

Confer Alexandros; Macedo vicitribus armis
Magnus erat, Scotus carmine, major uter?

Forbesius.

Si sua donarent pietati premia Divi,
Forbesi dūm princeps, partibi nemo foret.

Lovetius.

Natus hyperboreos inter Fraserius heros,
E spinis docuit surgere posse rosam.

Carnegius.

Nec numero clauduntur opes, nec limite rura
Carnegi, servat mens tamen alta modum.

Fr. Hayus, Errolii F.

Nasecentem placido te vidit lumine Pallas,
Mens apta est studiis, prurit in arma manus.

Iac. Leo, Kingornii F.

Despicis Aonidum quicquid non protulit hortus,
Aonidum quicquid protulit hortus habes.

EPISCOPI SCOTI.

Santandreas.

Spotswodus sociis, seu munia Praefulsi implet,
Sive Senatoris, præripit omne decus.

Glasmenfis.

Est coma, Laë, tibi cygnæis æmula plumis,
Pectora sunt multò candidiora comis.

Dencaledonius.

Quas sibi Lindæus solâ virtute paravit,
Virtuti famulas & sibi fecit opes.

Abredonensis.

Enthea Forbesio mens est, vox consona menti,
Vita comes vocis, quod jubet, ipse facit.

Moravicensis.

Iastruit exemplo populum Guthraus & ore,
Pellicit hoc, illo faxea corda trahit.

Rosscensis.

EPIGRAMMATA

Gallovidiensis.

Lammius astrorum spoliatus lumine, lucem
 Quâ se, quaque Deum conspicit, intus habet.
Rossensis.

Arguit erroris vatem Lindsæus, in aulis
 Qui negat Heroum vivere posse pios.
Brechinensis.

Nec tibi Presbyteri minuit, Lindsæe, labores
 Insula, nec mores mutat honoris apex.
Dumblinen sis.

Hoc Ballandinus debebat tempore nasci,
 Quo pietas Themidi juncta regebat humum.
Catbanensis.

Abrenetheus oves verbis cum pascat, & herbis,
 Est duplex genino dignus honore labor.
Lismorensis.

Quot pater Amphion, & quot Rodopeius Orpheus,
 Mellifluo Bodius tot trahit ore feras,
Sodorensis.

Ignea Leslæo mens est, vox fulminis instar.
 Doctaque coelestis pectora flammat amor.
Oreadum.

Dum corpus tueor, quantillus homuncio, Grami, es?
 Ardua dum mentis culmina, quantus Atlas?

Ad D. Richardum Metellanum.

A Vrea dent alii, quæ Metellane, mereris
 Munera, dent Tyrio coccina tincta cado.
 Sunt mera verba mihi sine re, sine pondere voces,
 Et numeri, sed nil quod numerare queas,
 Accipe Ionstono vetus hospes ab hospite nugas,
 Munera muneribus non satis æqua tuis.
 Tu Cereris, memini, tu Bacchi dona dedisti,
 Nil ego Pierias adfero preter aquas.
 Sic æs vile tuo dum muto callidus auro,
 Par Diomedis ego, tu mihi Glaucus eris.

LVSSVS AMOEBAE I.

De adibus Dan. Tileni.

DÆdala Tilenus molitur tecta, recoctos

Hic lateres, illic surgere saxa vides.

Cùm dabit exitio terras regnator Olympi,

Hæc erit, & vacuo stabit in orbe domus.

Vnda licet, flammæque ruant secura pericli est:

Altera pars flammæ, altera ridet aquas.

Palinodia.

TIlensi hæc domus est, faxis pars altera, muris

Altera coctilibus tollitur; hospes abi.

Æternum vivet Domini nomenque, decusque;

Sed vereor citò ne sit peritura domus.

Sive ignis, sive unda ruat, dabit illa ruinam;

Altera pars flammis, altera cedet aquis.

Castigatio Tileniana.

QVO se præcipiti inflexit, Ionstone, ruinâ,

Ante hac visa suo mens sibi stare gradu.

Et lapidum, & laterum fidis compagibus ædes

Provida firmarunt undique fata meas.

Vulcanus lateres, lapides foyet æmula Doris,

Non nocet hæc soboli, non nocet ille suæ.

Ionstonus.

NEC tibi Vulcanus, quamvis Iunonia proles,

Nec Dea ferre potest Oceanitis opem.

Mulciber ipse ruit præceps, de culmine cœli

Dejectus patriâ cœlituumque manu.

Nec cum dissolvi Neptunia moenia flammis

Cerneret, auxilium cœtrula Nympha tulit.

Qui sua, qui sese non subduxere periclis,

His ego fortunas credere nolo meas.

Tilenus.

NON gravis ira Deum, non vis magni ulla tonantis

Præcipitem è cœlo Mulciberem egit humi.

Sponte suā, ut lateres coqueret mihi tecta struenti,
Venit, & abjecit tela trisulca Iovis.

Scilicet à pedibus capto pede captus utroque
Fomentum hoc podagræ & pignus amoris habet.
Perjuram in flamas pâlla est confidere Troiam,
Huic puteo servans cœrula mater aquas.

Ionstonus.

IAm tibi non paucis sparguntur tempora canis,
Nulla tamen vetulo pignora Iuno dedit.
Quis credat venisse Deum, coelumque, suosque
Liquisse, ut sterili nidificaret avi?
Servavit tibi Doris aquas, Tilene, fatemur,
Laomedontæas passa perire domos.
Vrbis in Exquiliis cum ponas tecta, quod illas
Eluat, immenso scis opus esse mari.

Tilenus.

SEra dabit nobis, sed vera & seria Iuno
Pignora, non sœvis mox rapienda notis.
Datque, adimitque tibi quo pungat acerbius orbum,
Et Veneri juncta est trux Libitina tuæ.
Extruit æthereum cui numen, & instruit ædes,
Ætherea hunc proles, numine dante, manet.
Auspiciis hujus supra ipsa cacumina Romæ,
Tollet ab Exquiliis lar caput iste novis.

Ionstonus.

HEu, quam sera tibi promittit pignora Iuno,
Quisquis in Exquiliis semifepultus agis.
Datque, adimitq; mihi, totum quibus occupet orbem,
Parsque mei terram, pars colit una polum.
Si claudio claudus tibi Mulciber instruit ædes,
Quæ referant claudos pignora clauda manent.
Nec super Exquilias unquam caput efficeret ipsas,
Qui patria Exquiliæ, loripedæque patres.

Tilenus.

Tilenus.

Quem thalamo dignata suo est Venus ipsa maritum,
adibus hunc nostris fata dedere fabrum.
Vidit & invidit gelida hoc Arcturus ab arce,
Tincta Lycambae carmina felle vomens.
Et nunc clauda mihi minitatur pignora lecti,
In laris exitium nunc elementa ciet.
Fumiferam glomerans noctem atque incendia vana,
Non mihi jam Arcturus, sed magè Cacus eris.

Ionstonus.

Da veniam yati, meritas mox improba poenas
Charta dabit, magnis obstrepere ausa Deis.
In cinerem vertent, quibus insultaverat, ignes,
Et cinis ultrices experietur aquas.
Aut si quam meruit, vati quoque poena luenda est,
Vnum hoc te Phœbus, Pieridesque rogant,
Vt, tibi si non est Arcturus quod fuit olim,
Illi tu, quod eras, esse, Tilenus, velis.

Tilenus.

Nullam huic a Vestâ metuendam, a Doride nullam
Arcturus cladem dixerat esse lari.
Mox alio vates perculsus pectora thyrso,
Occinuit diras Divas utriusque minas.
Tam male constantis sibi, qui nondum ære lavantur,
Sat norunt vatis verba carere fide.
Nescio quâ à Circe mutatum reddit Apollo
Nunc sibi, veridico nunc docet ore loqui.
Postquam ergo in veterem rediisti, Arcture, figura in
Affectionem veterem mi rediisse pinta.

*De Filia Tileni.**Ionstonus.*

Hactenus improlis vixisti, castra sequutus
Aonidum, Papha castra inimica Deo.

Nunc pater es, postquam pulsis melioribus annis,
Aspergit capiti prima senecta nives.

Quis vigor hic? Quo te mutavit carmine Colchis?
Ter tria quis rapuit Numina, teque tibi?

Iam decies, memini, reparavit Cynthia vultus,
Ex quo nos inter mutua pugna fuit.

Nostra tibi steriles Musa reprobravit amores
Conjugii, longas increpuitque moras.

Tum pudor incendit vires; sibi semine hæto
Tum sensit conjunx intumuisse sinus.

Hec tua carminibus debentur pignora nostris,
Quod pater es post tot lustra, Tilene, meum est.

Tilenus.

Colchidis assumens nomen Ionstonus & artes,
Ereptum nobis it decus omne patris.

Nec dubitat versu sat, pol, jactare protervo,
Quod genui prolem, muneric esse sui.

An quenquam faciet patrem Medea, suæ quæ
Cæde madens prolis desit esse parens.

Sed neque Diva potens Cypri quæ præmia donat
Ad sterilem Aonidum sunt referenda chorum.

Carmine non oritur nisi subventanea proles;
Longè alio plectro nata puella mihi est.

Ionstonus.

SEx tibi fluxerunt sterili cum conjugé messes,
Incertumque fuit fœmina, másne fores.

Quod jactas jacuit tum prorsus inutile plectrum;
Nec fuit ex illo tempore mota Venus.

Vt cecini coepit plectrumque, Venusque moveri,
Scilicet ad cantus officiosæ meos.

Quæ tibi nunc sordent, acuerunt carmina vires
Pectinis; his tuus est extimulatus amor.

Saxa quibus vates traxit Rhodopeia, torpor
His tuus illicius sollicitandus erat.

Tilenus.

AOnidas sancti studium immortale pudoris
Non sinit Idalię gaudia nosse Deę.
Quæ Musis operantem olim, Phœboque litantem
/ Illicio ad Venerem traxit avena suo,
Nullius aut Musæ est Phœbique hæc barbitos, aut jam
Leno tuus Phœbus, lena Camœna tua est.

Ionstonus.

CVi labor incautam versu lenone juventam
Fallere, & arcana ferre per offa faces.
Hunc inter Satyros, hunc inter pone cynædos,
Vt lenocinii præmia digna ferat.
Tileni tantum cecinit Ionstonus amores;
Si tua casta Venus, casta Camœna moa est.

Tilenus.

SAt lituis, Martique datum: cane Musa receptui;
Est lauru, est vitulâ dignus uterque suâ.
Quin veteres deinceps Musas tibi solus habeto,
Et gerito in cerebro totum Helicona tuo.
Est mihi namque domi nova Musa, novusq; Cithæron;
Non facit ad gustum rancida Musa meum.

Ionstonus.

QUÆ tibi nata domi est, & quam tu suspicis unam,
In cunis tantum flere Camœna potest.
Hanc non invideo tibi, quamvis una, Tilene,
Pars mea sit, totam nunc tibi solus habe.

Tilenus.

NIL nisi flere meam dicis, Ionstone, puellam;
Flet sancè & crebro proluit imbre genas.
Imber at Aoniis longè hic mihi gratior undis,
Quippe merum fundens mel, elegosque meros.
An quam sit nefcis Elegeia flebile carmen,
Quæ docuit senis addere quinque pedes?

An nescis, quod nec Thracum gens effera nescit?
 Nata prole quibus plangere moris erat.
 Quam præcox hujus Musæ est sapientia, vita
 Auspicio hæc celebrat quo celebranda modo.

Ionstonus.

NON mirum est Elegos si fundat nata Tileni,
 Claudus hic est, claudum filia carmen amat.
 Mirandum est Thracas Musam jactare magistros,
 Et morem à stolidis discere velle Getis.
 Barbarus hie mos est; decet inter gaudia nasci,
 Gaudia quos inter seminat alma Venus.

Tilenus.

SI tibi quinque pedes sex addens claudus habetur,
 Non pes, sed cerebrum claudicat, ecce, tuum.
 Integer est, pedibus cui fas incedere binis;
 Quis rogo cui superat copia tanta podium?
 Sæpe Getæ & Thraces sunt opportuna locuti:
 Thrax erat ipse Orpheus, tuque Anacharsi Geta.
 Sed quia barbariem tibi ritus olere videtur,
 Thracia quam nobis relligiosa dedit.
 Hac celebrata tenus Thracum sint orgia, jam te
 Ad sua sacra vocant Liber & alma Ceres.
 Iamque valete Elegi, nugæque valete canoræ;
 Hic cœnandum hodie, hæc tessera missa monet.
 Sontica ni cui sit caussa, hæc vadimonia nulli
 De grege Caſtalio deferuisse licet.
 Structa in Mercurio mensa, anne in Apolline queris,
 Promulſis docet hæc quas habitura dapes.

Ionstonus.

CVR hodie nobis structa est in Apolline coena?
 Quid sibi tanta volunt gaudia? Nata Dea est.
 Nata Dea est, & nata Deis Pandora, dederunt
 Frontem Iuno, Charis lumina, labra Venus.
 Quæ frons ista Deæ? Quæ lumina? Quæ labra? Certat
 Frons nivibus, cœlo lumina, labra rosis.

Tilenus mentem dedit: hanc cum corpore confer,
Hoc homines dices, hanc genuisse Deos.

*Ad Andream Melvinum, de melone
ad Tilenum missō.*

MElonem sine labe dedi, Melyine, Tileno,
Primitias horti deliciasque mei.

Te quoque confimili donassem munere, verūm
Non bene conveniunt hæc melimela seni.

Cinnama sunt potius stomacho quærenda senili,
Et piper & vetulo prompta falerna cado.

Vel quas Euganeis mittit de collibus uvas
Villicus, & quæ de matribus ova calent.

Et lepus, & perdix, & nondum gramine pastus
Hoedulus. & quæ de Phaside venit avis.

Hæc tibi donari debebant munera; brumæ
Frigora qui vincit, melo cicuta foret.

Melvinus.

Quæ Tileno eadem Melvino dona dedisses,
Primitias horti deliciasque tui.

Obstitit at gelidus circum præcordia sanguis,
Scilicet ut mihi sint dæmæ ne dæmæ tua.

Largus opum, Ionitone, tuæ quoque prodigus artis,
Tileno misces λυγεῖ, mihi ἐσθλα negas.

Tilenus.

Non miror tumidas si exarsit fœmina in iras,
Visa tibi haud pomi munere digna, Pari.

En similem ob causam simili jecur uritur æstu,
Quem barba, haud soboles sat docet esse virum.

Hoc miror: tu caussam aperi, Ionitone, latentem.
Cur vocet ἐσθλα sibi, quæ λιαν υγεῖ mihi.

Ionstonus.

MElvino fors melo sapit, quia friget uterque,
Aut nimirum huic friget nil, nimirum ve caler.

Si λίαν υγρά tibi sunt munera nostra, palatum
Non sapit. An nescis εστιν αριστην υδωρον?

Tilenus.

Si tibi αριστον υδωρ, tua jam vindemia præsto est,
Imbribus assiduis compita, agri que madent.
Lætus ego opperiar Septembri mensæ Lyæum,
Tu pluvii interea collige dona Iovis.
Potor aquæ vini potorem ut deinde lacescas
Nil moror, haud ulla est fortior unda mero.

Ionstonus.

Aridus expecta dum maturescat Iacchus,
Dulcis aquæ nobis copia semper adest.
Ille tuus vires confert in prælia, vatum
Sed magis ingenio convenit iste liquor.
Hinc chorus Aonidum puris abstemius undis
Gaudet, & Ascræo temperat amne fitim.
Quid quod & ipse pater Musarum & carminis autor,
Posthabito Phœbus nectare lambit aquas?
Nec temerè hos latices Phœbusq; novemq; sororum
Numina vel Chiis præposuere cadis.
Gratior est Baccho, Bacchum qui temperat humor,
Quæque merum jugulat fortior unda mero est.

Tilenus.

Quae scribuntur aquæ potoribus, Ennius ipse
Lucem ferre diu carmina posse negat.
Lumine quem placido Bacchus videt, igneus illi
Est vigor, ætherei & digna propago Iovis.
Si te ranarum capiunt convivia, deinceps
Carmina cum ranis scribe in aquâ, & sub aquis.

Ionstonus.

Cernis adhuc potâ quæ scripsit Pindarus undâ,
Nec metuuut, mundo non pereunte, mori.
Quæ tuus hic vino madidus dedit Ennius orbi
Carmina, cum domino disperiere suo.

ART. I O N S T.

Nee miror: laticem, yatem qui sustulit ipsum,
Carminibus vitam quis dare posse putet?

Tilenus.

Bacchus amat colles, sedes gratissima Musis
Sunt colles, colles Cynthius ipse colit.
Hinc (ita me Dialectica amet, sed mystica) constat
Vina esse Aonias quas vocitamus aquas.
Si tibi mens eadem, coeant in foedera dextræ,
Sed patera armetur dextra utriusque meri.
Si lymphas uvis, si Baccho Acheloia præters
Pocula, lymphata est mensque, manusque tibi.

Ionstonus.

Si tibi lympha merum est, mutetur Phœbus Iacchœ,
Moenadas Aonias esse putato Deas.
Talia ne nobis coeant in foedera dextræ,
Quos veneror Phœbus, Pieridesque vetant.
Nec manus est nobis, nec mens lymphatica, nomea
Hoc meruit tecum quisquis abhorret aquas.

Tilenus.

Si, Ionstone, tibi lymphaticus esse videtur,
Qui lymphas Bacchi dulcis amore fugit;
Tu fugiens Bacchum accedes bacchantibus, hæc dant
Grammaticæ & Logicæ jura tibi atque juga.

Ionstonus.

Carminibus tua facta tuis lymphatica mens est,
Et mea Bacchatum more, Tilene, fuit.
Non hæc Tymbræus dictavit carmina vates,
Nec quæ Pierias turba propinat aquas.
Aut striges ista tibi dictarunt, aut ego nostra
Munera mandragoræ poma fuisse puto.

Tilenus.

Melo tuus, Ionstone, meum fastidit Iacchum,
Quem verus gaudet jungere melo sibi.

42 EPIGRAMMATA

Qui nihil ad Bacchum, nihil ad Venerem quoq; mele,
Boeotum hic suibus prandia digna daret.

Qui nihil ad Bacchum, nihil ad Cererem quoq; mele,
Nil ad te, friges quæ sine utroque Venus.

Melo ingrate epulis procul hinc, ingrate cubili,
Hinc procul, haud utor conditione tuâ.

Ad porcos à me fuge, resque tuas tibi habeto,
Nullum à me posthac melo habiture melos.

Ionstonus.

Cum tibi juncta thoro sit vix dum nubilis uxor,
Tu juvenis, vegetus tu mihi visus eras.

Nunc si, quem dedimus, tot fert in commoda melo,
Te cum Melvino suspicor esse senem.

Non bene conveniunt sopitis frigida membris,
Vincit at hybernas frigore melo nives.

Ergo melos posthac nullum missure, Tilene,
Melonemque à me nullum habiture vale.

De oculis Isabella Abrenethæ, Adami
Abrenethæ filie.

Ionstonus,

Ostupui nuper Dea te nascente, novaque
Luce meos oculos detinuere tui.

Eoas primùm rebar me cernere gemmas,
Mox sunt visa mihi sydera missa polo.

Error utrumque fuit: non urunt corpora gemmæ,
Et magis obtusum sydera lumen habent.

Hos oculos, quibus una omnes urisque, ferisque,
Te sibi ait Veneris surripuisse puer.

Danbarus.

Sed coecus cum sit Veneris puer iste Cupido,
Illi dic oculos quomodo surripias?

Ionstonus.

Est puer hic coecus: verum huic infantula coecum,
Surreptis oculis, Abrenethæ dedit.

Dumbarus.

Abrenethēa dedit coecum? cum lumine cassus
Sit natus, coecum qua ratione dedit?

Ionstonus

Quod tibi finxisti natum sine lumine Numen,
Censeri, nullo crimen, talpa potest.

Dumbarus

Tu magē ridiculūm Numen tibi fingere centas,
Cui sunt mortali lumina adempta manu.

Ionstonus

Mortalis non est oculis quæ orbavit Amorem,
Sed Dea, nata Deis, & paritura Deos.

Dumbarus.

Illa Dea est, aut nata Deis, pariturae Divos,
Luminibus dicas quam spoliare Deos?

Ionstonus.

Luminibus Deus iste suis non indiget; illi
Sufficiunt casses, vincula, tela, faces.

Dumbarus.

Istis, quæ numeras, fateor, Deus aliger armis
Militat; Ast oculi sunt in amore duces.

Ionstonus.

Primus honos oculis merito debetur, at ista
Arma puellari sunt magis apta gregi.

Dumbarus.

Fœmineos ergo cur non Dea sumpsit ocellos,
Apta puellari si petit arma choro?

Ionstonus.

Obtulit infanti sua lumina mater Amorum,
Sed puduit castam lumina ferre lupæ.

Dumbarus.

Cur oculos illi præberet Cypria mater,
An tua capta oculis, an Dea lusca fuit?

Ionstonus.

Ionstonus.

Nec fuit orba oculis, nec lusca, sed urere flammis
Cuncta timens, oculos occulit illa suos.

Dumbarus.

Si clades hominum metuens abscondit ocellos,
Cur non abscondit colla, labella, genas?

Ionstonus.

Hoc quoque fecisset, sed prudens virgo timebat
Desereret terras ne fugitius Amor.

Dumbarus.

Nil refert; discedat Amor, terrasque relinquat;
Quod Deus hic orbi praestitit, illa dabit.

Ionstonus.

Non bene militiam Veneris commiseris uni,
Nec ferere hanc pugnam foemina sola potest.

Dumbarus.

Sed cui Diva oculos & luminis abstulit usum,
Militiae hanc sociam ferre recuset Amor.

Ionstonus.

Ne sua fortassis sentiret damna Cupido,
Cor puero & sociis abstulit illa Deis.

Dumbarus.

Abrenethæa vale, metuo ne exercita furtis
Me mihi tu, musis surripiasque meis.

Ionstonus.

Iure poeta times: Cui non metuenda potestas,
Quæ facit exordes, exoculatque Deus?

Dumbarus.

Sat pugnæ, Ionstone, datum est. In foedera dextras
Iam societ pugnæ quæ Dea causa fuit.

Ionstonus.

En dextram, & si quid prædatrix virgo reliquit
Ionstone, hoc totum, Dumbare, cordis habe.

In obitum Iohanne Ionstone.

Ionstonus.

IOnstone thalamo tumulum, tædisque maritis
Funeras junxit mors properata faces.
Virgo fuit cum coepit hyems, cum constituit uxor,
Mox gelidus, brumâ deficiente, cinis.
Est rota Fortunæ volucris, fugitiva voluptas,
Spes hominum semper lubrica, vita brevis.

Wedderburnus.

Ionstone carmen dedit immortale Thalia.

Quis morti hic, facibus futuriisque locus?

Ionstonus.

Quod spondes optare queat, sperare Camœna
Nostra nequit, gelidi sydere tacta poli.

Wedderburnus.

An Bucharaneæ capiunt te obliavia Musæ?

Sydere an hanc nescis incaluisse tuo?

Ionstonus.

Mille tulit, fateor, sub iniquo sydere cygnos,

Vnum Phœnicem Scotica terra dedit.

Wedderburnus.

At simul in cinerem Phœnix considerit unus,

Siqua fides, alium suscitat inde cinis.

Ionstonus.

Tantæ molis opus non uno absolvitur ævo:

Hanc reparant volucrem non nisi soecla decem.

Wedderburnus.

Iam vates obiit: Mundo post funera Phœnix

Redditur, & sobolem dat rogus ipse novam.

Ionstonus.

Dispensat summam Lachesis mortalibus horam:

Credere fas non est numina posse mori.

Wedderburnus.

EPIGRAMMATA

Wedderburnus.

Si, Ionstone, tibi est Buchananus numen, ab Arcto
Scotia, te nato, numina plura dedit.

Ionstonus.

Define, vel patria, mi Wedderburne, sodalis
Vel tibi praestrinxit lumina dulcis amor.

F I N I S.

6 MA 50

